

1866-08-29

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Iselingen

Omtalte personer:
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard beder om P.C. Skovgaards råd angående en tvist mellem Joakim Skovgaard og et andet barn.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 nr. 20

Til Hr. Professor Skovgaard

Iselinge

Vordingborg

Den 29.de (tilskrevet med bly Aug 1866)

Min kjære Mand!

Jeg har i Dag havt en hyggelig Dag med Hummeltofte, som jeg var meget glad ved. Veiret saae noget uroligt ud, men Du hviler Dig vel og har det godt, vil jeg da haabe; gid jeg maatte faae Dig frisk hjem. laften skriver jeg egentlig fordi jeg maa raadføre mig med Dig om, hvordan jeg skal forholde mig; det er en meget kjedelig Historie. Igaar da Børnene var i Vandet, hørte jeg paa eengang en forskrækkelig Hysten ude i Kjøkkenet, jeg troede først det var Niels og løb forskrækket derud, men

-2-

saa stod Viggo der og skabte sig og tog på Vei saa jeg ikke kunne forstaae, hvad han sagde; jeg troede et Øieblik at der var skeet en Ulykke, men endelig fik jeg da ud af det, at han havde bragt en lille Billedbog og et Træfutteral, som han havde taget fra Joakim uden at han vidste det, men havde hans Fader seet det og sagt at han skulde bringe det herind; jeg blev jo meget forbavset, og sagde at det jo var meget slemt; jeg spurgte ham om han ogsaa fortrød hvad han havde gjort, og hvorfor han ikke havde prøvet paa at bede om de Ting, naar han syntes saa

-3-

forskrækkeligt godt derom og saadan noget mere; og jeg sagde ogsaa, at jeg nok vilde tilgive ham, hvis han virkelig fortrød det; saa rendte han da; jeg saae lidt efter hans Fader, men hverken igaar eller idag har jeg seet nogen derfra Huset; jeg veed slet ikke om det er sandt, at Faderen veed det. Siig mig nu, skal det være helt forbi med det samme? eller er det ikke Synd? Drengen har dog næsten faaet Samvittighed, det gjorde mig ondt for ham; er det ikke bedre at møde ham med Mildhed; men hvis Du har Lyst til at bryde med ham, saa er det jo en Leilighed; skal jeg tale med Faderen eller skal jeg lade som ingenting? Joakim sagde kun i en meget forandret Tone "vilde han stjæle det fra mig". Det gjorde stærkt Indtryk på

ham, ikke paa Niels; jeg har naturligvis sagt, at de ikke maae bede ham herover før jeg hører Din Mening, Joakim har heller ikke haft Lyst dertil, nok Niels.

-4-

Du maa endelig skrive snart, for Du kan jo nok forstaae det er pinligt for mig. Ellers har vi det godt. Din G.

Juni 29de Aug 1866

Min kjære Mand!

Jeg har idag haft en hyggelig
Dag paa Truimeltofte, som jeg
er meget glad ved. Tænk
jævn noget unødt ud, men
Da hoiler Dig vel og hør det
godt, vil jeg da haabe; gid
jeg maatte faae Dig tilskjænt.

Jaften skrives jeg egentlig fordi
jeg naar raadføre mig med
Dig om, hvorledes jeg skal for-
holde mig; det er en meget
kjedelig Hiftorie. Igaaer da
Børnene var i Vandet, hørte
jeg paa sangen en forfærdel-
ig Hyl og i Hjøkket, jeg
troede først det var Niels og
Løb forfærdet derud; men

Ja, stor Tjæge der og skælle
sig og tog paa hoi, for jeg stode
kennet forfærrer, havde han sagt
jeg troede et Øieblik at du var
skent en helgælle med Drængen
men endelig, fik jeg da ud at
det, at han havde brugt en
lille Brillesting og at Træfællen
som han havde taget for Pæden
uden at han vidste det var
hans hans Fæder, sagt at han
skulde bringe det hende; jeg
blev jo meget forbrævet, og jeg
at det var jo rigtigt nok meget
fænt; jeg fangte ham om hende
og saa forstod hvad han havde
gjort, og hvorfor han ikke heller
havde prøvet paa at hende om
de Ting, naar han syntes paa

forfærrer, gættede hende og hende
meget mere, og jeg sagde ogsaa, at
jeg nok vilde tilgive ham, hvis han
nærlig forstod det; for endelig
han der jeg paa Læstæften hans
Fæder, men hvorfor ogsaa eller
i dag har jeg vist meget til mig
derfor Skædet; jeg ved vist ikke
om det er sandt, at Pæden var
det. Lige mig en, skal det være
helt forbi mig, det kommer til
eller vist ikke Lige Drængen har
det næsten nok nok, det er
vittigst, mig, det gjælder mig, og
for ham; og det, det er at
ville han med Skædet; men
hvis, Da har Lykke til at hende med
ham, for i det ja en Lige, skal
jeg tale med Pæden, eller paa det
for sig selv. Pæden sagde hende,
en meget forbrævet tone. "Hvis han
sagde det for mig." Det gjælder, skal
indtage paa hende, ikke paa Pæden, og
indtage sig, at de ikke paa hende
hvorefter for mig Drængen, Pæden har
heller ikke hørt Lykke skædet, og Skædet.

Jeg kunde ikke blive klog paa nu
det var altsaa eller Comedie, det er
for derfor jeg er i Tind.

[illegible]